

PRZĘDZENIE (1) *sb n*

przędzenie, [przędzenie].

G sg przędz(e)nią.

Sł stp brak, Cn: przędzenie, Linde XVIII w. s.v. przęślica; poza tym w objaśnieniu s.v. prządny.

Wyrobienie nici z włókien roślinnych lub zwierzęcych; lanificium Cn: Libraria – Szafarka która do przędzenia rozdawa. Calep 601a.

[*Wyrażenie: »przędzenie kądziele«: Ten wszystkie ochędóstwa wojenne porzucił, Do przędzenia kądziele z niewiasty się rzucił. HistEurial 18.*]

Cf **PRZAŚĆ**

DDJ